

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121350353
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6121350353.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. X. februára XXXX, trvalý pobyt C. X, o 6.195,27 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 20. januára 2022 č. k. 9Csp/69/2021-130, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie sumy 6.195,27 eur s príslušenstvom (I.) a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi (II.). Rozhodnutie odôvodnil ust. § 92 ods. 8 ZoB (zákon č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), § 39, § 53 ods. 9, § 524 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere dňa 3. apríla 2014 medzi právnou predchodkyňou žalobkyne (VÚB, a.s.) a žalovaným, ktorému bol poskytnutý úver vo výške 8.500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 124,34 eur, v počte splátok 120. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania konštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobkyne, keďže nepreukázala splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky. Právna predchodkyňa žalobkyne postúpila pohľadávku, ktorá nebola splatná. Banka je oprávnená postúpiť peňažný záväzok, s ktorým je dlžník napriek písomnej výzve banky v omeškani viac ako 90 kalendárnych dní. Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 16. októbra 2018 (č. l. 43) je zrejmé, že žalovanému bolo oznámené vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru dňom 15. októbra 2018 (istina 6.195,27 eur, úroky 357,21 eur a poplatok 20,- eur), pričom žalovaný bol súčasne vyzvaný na predčasné splatenie úveru v lehote siedmich dní od doručenia výzvy (výzva bola uložená na pošte 2.8.2021, zásielka vrátená neprevzatá v odbernej lehote 14.8.2021). Súd prvej inštancie nemal za preukázané, že poskytovateľ úveru uplatnil právo podľa § 565 O. z. najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Nebolo dodržané ani ust. § 53 ods. 9 O. z., v zmysle ktorého má veriteľ upozorniť spotrebiteľa na zaplatenie dlhu v lehote nie kratšej ako pätnásť dní na uplatnenie práva zosplatiť úver. Výzvu súd prvej inštancie označil za zmätočnú a neurčitú. Nebolo preukázané ani omeškania s plnením dlhu viac ako 90 kalendárnych dní po výzve pred uzavretím zmluvy o postúpení. Zmluva o postúpení pohľadávky preto je neplatná. Na podporu svojej argumentácie súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013, ako i rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015. Žalobkyňa nepreukázala, že žalovaný dlhoval požadovanú sumu, ako ani z čoho pozostáva táto suma. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil odkazom na ust. 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), pričom žalovanému trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zmenu vyhovením žalobe v plnom rozsahu. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, h/ CSP. Namietala záver súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie, pre nepreukázanie splnenia podmienok platného postúpenia bankovej pohľadávky. Poukázala na výzvu zo dňa 23. augusta 2018, ako aj na podací hárok, preukazujúci doručovanie výzvy žalovanému (č. zásielky RE527175335SK), z ktorých vyplýva odovzdanie tejto listiny na poštovú prepravu dňa 23. augusta 2018 (výzva právnej predchodkyne žalobkyne na predčasné splatenie úveru s doručkovou obálkou, tvoria súčasť súdneho spisu). Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení označila rozhodnutia predstavujúce konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu SR, týkajúcu sa posudzovania účinkov doručovania poštových zásielok, ktoré nastávajú aj v prípade, ak adresát nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky (porov. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obdo/73/2016, 5Cdo/129/2010). Žalobkyňa tiež poukázala na ust. § 92 ods. 8 ZoB, z ktorého znenia vyplývajú dve zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky banky, a to výzva na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku a dĺžka trvania omeškania viac ako 90 kalendárnych dní. Žalobkyňa v danom spore preukázala obidve zákonom stanovené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky. Dala do pozornosti nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 640/2014 o prehnaných formalistických požiadavkách všeobecného súdu, ktoré sú ústavne neakceptovateľné. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť, je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že sú dané dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Súd prvej inštancie správne kvalifikoval právny vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere medzi právnou predchodkyňou žalobkyne (VÚB, a.s.) a žalovaným ako spotrebiteľský vzťah, keďže zmluva spĺňala definičné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj definičné znaky subjektov spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 565 O. z. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Pre splatnosť pohľadávky v dôsledku straty výhody splátok nie je významné, kedy veriteľ mohol dlžníka z dôvodu jeho omeškania so splátkami o zaplatenie celej pohľadávky (alebo jej zostatku) najskôr požiadať, ale či a kedy sa rozhodol svoje oprávnenie využiť a o zaplatenie celej pohľadávky skutočne požiadal (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/426/2005).

Súd prvej inštancie bez skúmania konkrétnej dohody podľa § 565 O. z. o práve veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky (ako prvotného predpokladu pre uplatnenie jednostranného právneho úkonu veriteľa), ako i písomnej výzvy právnej predchodkyne žalobkyne predchádzajúcej zosplateniu dlhu (výzva zo dňa 23. augusta 2018), nepostupoval správne.

Ustanovenie § 565 OZ umožňuje veriteľovi pri splnení zákonom stanovených predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz a to iba vtedy, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je pritom časovo ohraničené, keďže veriteľ ho môže využiť iba do splatnosti najbližšie

nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto práva veriteľa alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia, nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach (nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou ktorou splátkou). Toto právo však veriteľ opäť získa, ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky. Ak veriteľ riadne a včas svoje právo neuplatnil, môže voči dlžníkovi požadovať naďalej len dohodnuté splátky.

Okrem vyššie uvedených kumulatívnych predpokladov splatnosti celého dlhu (nesplnenie niektorej zročnej splátky, jednostranný adresovaný právny úkon veriteľa, ktorým žiada o zaplatenie celej pohľadávky, ak to bolo veriteľom a dlžníkom takto dohodnuté, t. j. dohoda, prípadne rozhodnutie ak tak bolo určené v rozhodnutí), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ (dodávateľ) uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 OZ v relevantnom znení).

S poukazom na uvedené bolo povinnosťou súdu prvej inštancie primárne skúmať naplnenie kumulatívnych predpokladov splatnosti postúpenej pohľadávky podľa § 565 O. z. a § 53 ods. 9 O. z., na základe vykonaného dokazovania predloženými listinami v danom spore. Od takejto dohody o strate výhody splátok podľa § 565 O. z. je však potrebné odlíšiť dohodu, že nezaplatením jednej zo splátok nastáva splatnosť celého zostatku dlhu určeným dňom v tejto dohode (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/2658/2008, sp. zn. 33 Odo 1630/2005).

Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak postráda argumentáciu a právnu úvahu vo vzťahu k odôvodneniu dohody o zročnosti celého zostatku dlhu (§ 565 O. z.), alebo inej dohody, ktorá je základným predpokladom posúdenia splatnosti dlhu a následne vecnej legitimácie žalobkyne.

Podľa článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“) členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa článku 4 ods. 1 Smernice bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 53 ods. 5 O. z. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 O. z. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Zmluvné podmienky, ktoré umožňujú vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru z dôvodov, ktoré sú formulované príliš široko, nejednoznačne a môžu byť zo strany veriteľa (banky) uplatnené svojvoľne, spôsobujú v zmysle § 53 ods. 1 O. z. značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 23. apríla 2015 vo veci C-96/14 Jean-Claude van Hove proti CNP Assurances SA, požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok stanovená Smernicou nemôže byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť formálneho a gramatického hľadiska. Naopak, keďže systém ochrany zavedený Smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka transparentnosti sa musí chápať široko (obdobne aj v rozsudku Kasler a Káslernej Rabái C-26/13, ako aj Matei C-143/13). Súdny dvor Európskej únie zdôraznil, že zmluvné podmienky možno považovať za sformulované jasne a zrozumiteľne, ak sú pre spotrebiteľa zrozumiteľné nielen z gramatického hľadiska, ale zároveň transparentne opisujú konkrétne fungovanie poisťného mechanizmu s prihliadnutím na zmluvný rámec, do ktorého patria, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho

vyplývajú. Pokiaľ to tak nie je, vnútroštátny súd môže posúdiť prípadný klamlivý charakter dotknutej podmienky.

Súčasne jednotlivé dôvody predčasného ukončenia zmluvy musia byť natoľko závažné, aby odôvodnili tak zásadné následky pre spotrebiteľa, ako je strata výhody splátok. V súlade so závermi rozsudku Súdneho dvora Európskej únie 421/14 sa uvádza, že je úlohou súdu preskúmať, či možnosť predajcu alebo dodávateľa rozhodnúť o splatnosti celého úveru závisí od toho, že si spotrebiteľ nesplnil povinnosť, ktorá je v spornom zmluvnom vzťahu podstatná, či sa táto možnosť priznáva v prípadoch, v ktorých je takéto nesplnenie povinnosti dostatočne závažné z hľadiska doby splácania úveru a jeho výšky, či táto možnosť predstavuje odchýlku od právnych predpisov uplatniteľných v danej oblasti pri neexistencii osobitných zmluvných ustanovení a či vnútroštátne právo stanovuje primerané a účinné prostriedky, ktoré spotrebiteľovi, na ktorého sa takáto podmienka uplatní, umožnia, aby odvrátil účinky takejto splatnosti úveru (uvedené odznelo pri prerokovaní neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách Komisiou na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich zo dňa 28. júna 2017 a 12. decembra 2017)

Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík pri uvedenom prerokovaní neprijateľných zmluvných podmienok dospela k záveru, že zmluvná podmienka, v ktorej si dodávateľ dojednal pre prípad oneskorenia so splatením (nesplácanie pohľadávky riadne a včas) právo na zosplatenie celého úveru, spôsobuje v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože sa neprimerane v jeho neprospech odchyľuje od ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva). Nepostačuje preto akékoľvek omeškanie spotrebiteľa s úhradou záväzku. Je tiež potrebné uviesť, že Dohodu o strate výhody splátok podľa § 565 O. z. je nutné odlišovať od dohody, ktorou bolo dohodnuté, že nezaplatením jednej zo splátok nastáva splatnosť celého dlhu (porov. rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo/2658/2008).

Ak teda súd prvej inštancie posudzoval v danej veci právo na zosplatenie celého úveru (pre nesplácanie pohľadávky riadne a včas) podľa ust. § 565 OZ, ktoré predpokladá dohodu, ako aj podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, bolo jeho povinnosťou posúdiť a rozlíšiť zmluvné dojednanie, či ide o dohodu o strate výhody splátok alebo inú dohodu na základe ktorej malo dôjsť k jednostrannému určeniu splatnosti celého dlhu veriteľom (dodávateľom). Následne bolo povinnosťou súdu prvej inštancie preskúmať, či uvedené zmluvné dojednanie nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda či sa nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto neplatnú zmluvnú podmienku, či dôvod predčasného ukončenia splácania úveru je natoľko závažný, aby odôvodnil tak zásadné následky pre spotrebiteľa ako je strata výhody splátok (v súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie) a či dohodnutá možnosť predčasného splnenia dlhu predstavuje odchýlku od ustanovenia vnútroštátneho práva (§ 53 ods. 9 O. z.), podľa ktorého pre prípad oneskorenia so splatením dlhu nepostačuje akékoľvek omeškanie spotrebiteľa s úhradou záväzku.

Z dôvodu, že súd prvej inštancie vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval, chýbal argumentačný základ, ktorý by odvolací súd mohol preskúmať.

Ústavný súd Slovenskej republiky už vo viacerých náleзоch judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/91 Zb.) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (uverejneného oznámením FMZV č. 209/1992 Zb. a č. 102/1999 Z. z.) je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. V odôvodnení rozhodnutia má súd náležite vysvetliť ako sa vysporiadal s rozhodujúcimi a zistenými skutočnosťami a na akom základe prijal právne závery. Preto ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje náležité dôvody, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (porov. sp. zn. I.ÚS 226/03).

Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práva na tento argument (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 410/03).

Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude, viazaný názorom odvolacieho súdu, na základe vykonaného dokazovania posúdiť či a k akej dohode ohľadom splatnosti celého zostatku dlhu došlo medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovaným, aký je obsah tejto dohody. Ak bola uzavretá dohoda podľa § 565 O. z., súd prvej inštancie vyhodnotí postup veriteľa voči spotrebiteľovi z hľadiska naplnenia zákonom stanovených podmienok, okrem ustanovenia § 565 O. z., aj podľa ustanovenia § 53 ods. 9 O. z.. Predovšetkým však bude potrebné rozlíšiť dohodu podľa § 565 a iné zmluvné dojednanie delegujúce stanovenie predčasnej splatnosti na veriteľa, jednostranným právnym úkonom adresovaným dlžníkovi. Zmluvné dojednanie je potom potrebné posúdiť a vyhodnotiť z hľadiska obligatórneho prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách (§ 53 a § 54 O. z.), či nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa alebo sa odchyľuje od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

Svoj právny záver súd prvej inštancie zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, vrátane žalobkyne, poskytne odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadří skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol. Jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.